

suvremenih povijesnih izvora doznajemo za neke žestoke nespornosti, koji su bili između Korčulana i kraljevskih dotično banskih službenika kraljevske komore u pogledu tridesetnice i daće na sol. Neki su naime Korčulani, među njima osobito Nikola Ziljković, Piero Dobroslavić i Piero Nikolić, tvorno napali na te službenike, a mnogi su se opet bavili krijumčarenjem na štetu komore, među kojima naročito Maroje Tvrdović, Paval Martinić i Milutin Radincić. Radi toga se potužio Petar »de sancto Johannes«, predstojnik komore, Ivanu Gorjanskom, sinu pok. palatina Nikole, koji na to naredi vikaru i sucima otoka Korčule svojim pismom pisanim u lipnju g. 1398. iz Knina, da bezuvjetno dadu spomenutom Petru zadovoljštinu; ako to ne učine, mora Petar po njegovoj naredbi njih lično pred njega predvesti, ma gdje se on nalazio. Kao da to pismo nije koristilo; u mjesecu rujnu iste godine Nikola Gorjanski, hrvatsko-dalmatinski ban, piše u istom duhu u pismu upravljenom iz Lapca općinama Korčule, Hvara i Braća. On veli, kako mu se rečeni Petar potužio, da oni komori nanose veliku štetu svojim krijumčarenjem i nikako ne će s time prestati; čak su iste službenike silom i kradom odveli s mjesta, gdje se plaća ta daća. Radi toga Nikola Gorjanski zahtijeva u kraljevo ime, da sve te počinjene štete Petru nadoknade. Ako to ne učine, moraju se u roku od petnaest dana prikazati Nikoli, bilo gdje se on nalazio, da polože o tom računa.⁶⁶

Sukob s biskupom. Od ostalih događaja treba spomenuti, da je u to vrijeme izbio sukob između Korčulana i njihova biskupa. Ne može se iz izvora saznati točno, radi čega se pojavila ta razmirica, nego samo to, da se stvar ticala sela, jer veliko vijeće u svojoj sjednici od 28. siječnja g. 1399. zaključuje, da se protiv biskupa pošalju kao poslanici u ime sela Junije Stipošević i kancelar Antonije k dubrovačkom nadbiskupu. Da je općina korčulanska zauzela protiv biskupa upravo neprijateljski stav, vidi se također iz zaključka donesenog istog dana, koji je kasnije ušao u zbirku reformacija kao poglavlje XXXV.; njime se nalaže, da nijedan Korčulanin ne smije na nikakav način biti prokuratorom biskupskim u stvarima uperenim protiv općine; tko se ogriješi o zabranu, ima platiti sto zlatnih dukata globe. To je neprijateljstvo potrajalo dulje vrijeme. 8. svibnja 1401. veliko vijeće bira odbor od osam plemića,

⁶⁶ Zapisnik korčulanskog velikog vijeća u arhivu Arneri.